

1895-03-18

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Grækenland

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Susette Cathrine Holten
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 21 nr. 15 og 15a

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard skriver om foråret i Athen, hvor vejret er meget omskifteligt.

TRANSSKRIFTION

Mappe 21

Brev nr. 15 og 15 a

Athen 18. marts 1895

Kære Faster

Det er så svært at overkomme det brevskriveri, der ligger altid så mange breve, der skal besvares. Ja, jeg har såmænd endnu bryllupsbreve, som nødvendigvis må besvares, men når mon jeg overkommer det? Sagen er den, at vi gerne synes, at vi skal sidde lidt hyggeligt sammen om aftenen. Så det er de færreste aftener, som benyttes til skrivning, og om dagen så går der altid alligevel alt for megen tid bort fra mit maleri, så jeg synes ikke jeg har lov til at tage mere. Ingeborg siger tit, at jeg spadserer for lidt, og det gør jeg også, men på den anden side så får jeg såmænd så lidt malet, så jeg virkelig ikke kan finde mig i at lade det være mindre.

Ja - Du vil jo naturligvis have ren besked om hvordan vi har det, og det er for resten godt, når undtages det ofte kniber at holde maverne i orden, men det er da ikke heller så meget

-2-

galt fat med dem. Nu har vi haft det koldt, det vil sige vi har frosset en tid, men det har I nok og derhjemme, som har en rigtig krabatvinter, men I har nu noget at lægge i kakkelovnen og kakkelovnen at lægge noget i, vi har ingen af delene. Imidlertid blev det i aftes klart og stille og en del mildere, så det skulle ikke undre mig om vi i morgen har sommervejr, det skifter hurtigt

t om her. Næsten alt er udsprunget, men det har været så længe om det, så man knap lægger mærke dertil, og blomster har været og er visnede igen og andre efter dem, det hele går sådan i en trummerum, så man ved ikke rigtig, hvilken årstid man har.

Nu skal jeg vist snart til at tage fat på mine piger på lærredet, hidtil har jeg tegnet dem på en kulkarton, men nu tror jeg, at jeg så nogenlunde kan slå mig til ro med stillingerne, så jeg kan tage fat på det rigtige. Det er et betydeligt arbejde, for de forreste er 21 tommer og de andre 18 og der er 16 af dem, men det er morsomt, og magter jeg det bare, så bliver det også et godt billede.

-3-

19 de om morgenen

Ja det blev et strålende varmt vejr i dag. Elise er for længst i Kongens Have for at male orangetræer. Bliver det nu ved at være smukt vejr, så skal vi i alt fald om søndagen se os om, og den tid er måske heller ikke så fjern, at vi skal til at rejse omkring for at se landet og udsøge et sommeropholdssted. En aften for nogen tid siden, da vi spadserede, kom der i halvmørket en grib flyvende og satte sig på en lodret klippe, og Elise og jeg gik en lang omvej for at komme nær til den på toppen af klippen, det lykkedes også, men vi fik den ikke bedre at se, for der var alligevel noget, som skjulte den, indtil den fløj ud. Nu fløj der en gul sommerfugl forbi vinduet. Jeg har da været oppe at hilse på Majestæten, jeg måtte låne chapaux mecaniques af Rahbek og give mange penge ud til et par handsker. Ingeborg må pænt lade være at få den fornøjelse, det vil blive for dyrt at klæde hende, som det sig hør og bør ved den lejlighed.

Jeg er meget uvidende, hvordan det står til hjemme, for jeg hører aldrig

-4-

fra andre end Joakim og det er i reglen kun forretningssager. Jo, forleden skrev Ingeborgs moder, at hun havde været oppe hos Jer, og da hun kun skrev at Onkel er svag, så tænker jeg, at det omtrent er som det plejer. Det er nu ikke min mening hermed at bede Dig skrive selv, men kunde Du ikke diktere lidt, som Ingeborg Asmussen kunde skrive, bare et brevkort, det er dog meget bedre end ingenting, selv om det kun er hvordan vinteren går for Jer. At bede Cathrine skrive antager jeg er håbløst, og Joakim hænger der så meget på. Men hvis du dikterer noget, så lad mig også høre et par ord om Cathrine.

Ingeborg går og maser ude i køkken og sovekammer alt hvad hun kan, i dag er det en af de dage, vi ingen kone har, hun kommer kun tre gange om ugen. Jeg sidder med åben altandør og mine øren helt nede ad gaden for at høre om ikke nogen skulle råbe med fisk eller hellere blæksprutter, for at vi kunde få en afveksling fra lamme- og oksekødet, men som sædvanlig kommer her bare grønt- og appelsinmennesker. Ingeborg hilser meget. Hils Onkel.

Din Niels Skovgaard

Ålhus 18 marts 1895.

Kære Taster!

Det er så svært at overkomme det
brevskriveri, der ligger altid så
mange breve som skal besvares. Ja
jeg har såmænd endnu bryllupsbreve
som nødvendig må besvares, men
når man jeg overkommer det? Tager
er det, at vi gerne synes, at vi
skal oiidde lidt hyggeligt sammen
om aftenen. Så det er de færreste
aftener som benyttes til skrivning,
og om dagen. Så går der altid allige-
vel alt for megen tid bort fra mit
maleri, så jeg synes ikke jeg har
lov til at tage mere. Ingeborg
siger lidt at jeg spadsere for lidt,
og det gjør jeg også, men på den anden
side så får jeg såmænd så lidt malt.
Så jeg virkelig ikke kan finde mig i
at lade det være mindet.

Ja Du vil jo naturligvis have ren
bestud om hvordan vi har det, og det
er forresten godt, når undtages at det
afte kniber at holde maveren i orden,
men det er da ikke heller så meget.

galt fat med dem. Nu har vi
haft det koldt, det vil sige vi har
følelsen en tid, men det her I note
af det ligesom, som har er rigtig
krabat vinter, men i har nu noget
at lægge i Kaktulovum og Kaktulovum
at lægge noget i, vi har ingen af dem.
Imidlertid blev det i efter klart og
stille og sødelt mildere, så det strækker
ikke ændre mig om vi imorgen har
sommervæjr, det skifter hurtigt om
her. Næsten alt er udsprængt, men
det har været så længe om det, så
man knap lægger mærke dertil, og
blomster har været og ^{træ}vi med igen og
andre efter dem, det hele går sådan
ud i ^{en}Tummenum, så man ved ikke rigtig
hvilkun årstid man har.

Nu skal jeg vist snart til at tage fat
på mine piger på Lørdag, bidtål
har jeg tegnet dem på en KulKarton
men nu tror jeg, at jeg så nogenlunde
kan slå mig til ro med stillingene,
så jeg kan tage fat på det rigtige.

Det er et betydeligt arbejde, for de første
er 21 Tommer og de andre 18 og der er 16
af dem, men det er morsomt, og ^{maaler} ~~maaler~~
jeg det bare, så bliver det også et godt
billede.

19de om morgenen.) Jo det blev et strålende
og varmt vejr idag. Elise er for længe
i Kongens have for at male orange træer.
Bliver det nu ud at være smukt vejr.
Da skal vi ialtfald om søndagen se
os om, og den Tid er måske heller ikke
si fjern, at vi skal til at rejse omkring
for at se landet og udsøge et sommer-
opholdssted. En aften for noget ^{en} Tid
siden da vi spadserede. Kom der i halv-
mørket en grå fløjvender og satte sig
på en lodret klippe, og Et og is sig
en lang omvej for at komme ned til
den på Toppen af klippen, det lykkedes
der også, men vi fik den ikke bedre
at se, for der var alligevel noget
som skjulte den, indtil den fløj ud.
Nu fløj der en gul sommerfugl forbi
vinduet. Jeg har da været oppe at
bilde på Majistarten, jeg måtte låne
en chapane mecanique af Rahbek
og give mange penge ud til et par hanske.
Ingeborg må snart lade være at få den
fornøjelse, det vil blive for dyrt at klæde
hende som det sig bør og bør ved den
lejlighed.

Jeg er meget uvidende om hvorledes
det står til hjemme, for jeg hører aldrig

fra andre end Joakim, og det er i regel
en kun forretningsbrev. Jo forleden
skrev dog Ingeborgs Moder, at hun
havde været oppe hos ~~hans~~ Jer, og da
hun kun skrev at Omtul jo er svag,
så Tanker jeg at det omtrent er som
det plejer. Det er nu ikke min men-
ing hermed, at bede Dig skrive selv,
men kunde Du ikke diktare lidt,
som Ingeborg Asmussen kunde skrive,
bare et brev kort, det er dog meget bedre
end ingenting, selv om det kun ^{hvor} hvordan
vinteren går for Jer. At bede Cathrine
skrive, antager jeg er håbløst, og Joakim
kræver der så meget på. Men hvis
Du diktare noget, så lad mig også
høre et par ord om Cathrine.
Ingeborg går og maser ud i Køkken og
Overskammer alt hvad hun kan, idag
er det en af de dage, vi Ingen Kone har,
hun kommer kun tre gange om ugen.
Jeg sidder med åben altandæg og mine
øren helt ned ad Gaden, for at høre om
ikke nogen skulde råbe med fisk eller hel-
lene flaksprutter, for at vi kunde få en
afrejsling fra Camme og Osketødet, men
som Oadværlig kommer der bare ^{et} grønt og
Appelsinmunket. Ingeborg bliver meget.

